

Παρακλητικός Κανών εις την Αγία Χρυσή την νεομάρτυρα

Παρακλητικός Κανών εις την Αγία Χρυσή την Νεομάρτυρα

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως ἀρχόμεθα ἀναγινώσκοντες τὸν ΡΜΒ΄ (142) Ψαλμόν.
Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσον μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροῦς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ’ ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοί ἐταράχθη ἡ καρδιά μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου ἢ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρος σοι. Ταχύ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ’ ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἄκουστὸν ποιήσόν μου τὸ πρῶν τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου· ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον. Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς μου· τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν

ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθροὺς μου καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχος α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχος β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τὸ ὄνοματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχος γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Εἶτα τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Νεομαρτύρων θυρεὸς ἐγκρατείας, καὶ ἐθελόθυτος ἀμνὰς Ἀλμωπίας, ἡ νοερὰ λυχνία ἀληθῶς καὶ χρυσῆ, ἀπάσας ὑπήνεγκε τὰς τομὰς καὶ τὰς ξέσεις, καὶ στρεβλώσεις σώματος, ὡς καλλίνικος μάρτυς, καὶ μεληδὸν τμηθεῖσα ἡ Χρυσῆ, ἀεὶ πρεβεύει Χριστῷ ἡ πανάρετος.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰμὴ γὰρ σὺ προϊστάσο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ, σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ψαλμὸς Ν΄ (50)

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου· ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας

τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ· τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Καὶ ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

ΧΡΥΣΗΣ ΤΟ ΜΕΛΙΣΜΑ ΑΡΧΙΘΥΤΗ ΚΑΛΛΙΝΙΚΩ.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Χρυσῆν τὴν παρθένον τὴν ἐκ Χρυσῆς, τὸ ἄνθος τὸ θεῖον Ἐπαρχίας τῶν Μογλενῶν, τιμήσωμεν πάντες νῦν συμφώνως, ἀναβοῶντες· τὸ χαῖρε πανθαύμαστε.

Ῥυσθῆναι δεόμεθα ἐκτενῶς, σαρκὸς σκιρτημάτων, τῇ ὀξεῖα σου ἀρωγῇ, ὑμεῖς οἱ ἐν κλύδωνι πταισμάτων, παραπεσόντες Χρυσῆ χαριτόβρυτε.

Ὑπὲρ τῆς ἀγνείας ἀνδροπρεπῶς, ἀθλήσασα κόρη, ὡς τὸ πάλαι ὁ Ἰωσήφ, ἐμοῦ ὦ Χρυσῆ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, ἐν ἐγκρατεῖα διάνοιαν ἴθουνον.

Θεοτοκίον.

Σεσύληται Μῆτερ τοῖς λογισμοῖς, ῥημάτων ὁ νοῦς μου, τῶν ἀθέσμων τοῦ πονηροῦ, διὸ τῷ τεμένει σου προστρέχω, Ὑπεραγία ῥυσθῆναι τῶν θλίψεων.

Ῥδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψῖδος.

Ἡ τρωθεῖσα ἀγάπη, καὶ μανικῶ ἔρωτι, τοῦ ἐπουρανίου Νυμφίου, Χρυσῆ πανεύφημος, περιπολοῦσα νῦν, τοὺς οὐρανίους θαλάμους, ὑπὲρ τῶν ἐν θλίψεσι πρεσβεύει πάντοτε.

Σώτειράν μου καὶ ῥύστιν ἀντιβολῶ πάναγνε, νόσων τῶν κατ' ἄμφω γενέσθαι, σὲ τὴν ἰσάγγελον, ὡς γὰρ ἀκέστορα πρεσβευτικῆ σου δυνάμει, ψυχῆς τε καὶ σώματος Χρυσῆ γινώσκω σε.

Τὰ τῶν ἄγαρ φυγοῦσα, ψυχοβλαβῆ ῥήματα, καὶ δαιμονικῆς ἐπηρείας, δειχθεῖσα ἄτρωτος, ἀνεπηρέαστον, τῶν τοῦ βελίαρ παγίδων, τὴν σὴν κώμην τήρησον, μαρτύρων καύχημα.

Θεοτοκίον.

Ὅροφανῶν ἡ προστάτις, καὶ τῶν πιστῶν πρέσβειρα, καὶ τῶν θλιβομένων Παρθένε, χαρὰ ἡ ἄφατος, τῶν ὀρθοδόξων δέ, ἡ φοβερὰ προστασία, Μαρία ἀνύμφευτε, ὑπάρχεις ἔκπαλαι.

Ἐνίσχυσον, τῶν Ὀρθοδόξων συστήματα πλουτοφόρε, ὅτι Νύμφη μαρτυρικῶς, καθεῖλες τὸν δράκοντα, ὡς ἔχουσα τὸν Χριστὸν ἐν τοῖς στέρνοις.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι, τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β´. Πρεσβεία θερμῆ.

Τὸ αἷμα τὸ σόν, Χρυσῆ ἀειμακάριστε, ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ, ἐξέχεας θελήσει σου, καὶ ἤσχυνας τὸν δράκοντα καὶ τῆς Ἄγαρ υἱοὺς ἐταπείνωσας, διὸ πρεσβείαις ταῖς σαῖς ἔσαεῖ, μὴ παύση φρουροῦσα τοὺς ἰκέτας σου.

Ἦδὴ δ´. Εἰσακήκοα Κύριε.

Μυστικῶς ὡς οἱ Ἄγγελοι, Ἀλμωπίας πάσης Χρυσῆ ἐφίπτασαι, καὶ καμνόντων τὴν ὀμήγυριν, προστατεύεις πάντοτε τῇ σκέπῃ σου.

Ἐμπεσὼν ὁ πανάθλιος, εἰς ἀκάνθας Μάρτυς τῶν ἀμαρτάδων μου, ἐξαιτοῦμαί σε πρὸς Κύριον, τὴν ψυχὴν μου τάχει ἐπισπάσασθαι.

Λιτασμοῖς τῆς παρθένου σου, Ἰησοῦ Σωτήρ μου Χριστὲ κατάστειλον, τῶν παθῶν μου τὴν ἀκράτειαν, καὶ ζωὴν μου δώρησαι ἀπήμονα.

Θεοτοκίον.

Ἰησοῦ ὠραιότατε, ταῖς εὐχαῖς Μητρός σου τὴν Ἐκκλησίαν σου, ἐν εἰρήνῃ διαφύλαξον, λύων τῶν αἰρέσεων τὰ σκάνδαλα.

Ἦδὴ ε´. Φώτισον ἡμᾶς.

Σύνοικον Χρυσῆ, σκοτασμὸν ψυχῆς διάλυσον, φρυκτωρίαις πρεσβειῶν σου ἀγαθή, ὡς ἀστὴρ τῆς παρθενίας ὠραιότατος.

Μῆνιν ἀσελγῶν, αἰκισμοῖς σου ἀφανίσασα, καὶ συντρίψασα τὸ θράσος τοῦ ἐχθροῦ,

ἀνεδείχθης τῶν μαρτύρων ἀκροθίνιον.

Ἄρον τῆς ἐμῆς, ὦ Χρυσῆ ψυχῆς τὴν στένωσιν, ἐνσταλάζουσα χαρᾶς τὸν γλυκασμὸν καὶ τὰ νέφη ἀπελαύνουσα τῆς θλίψεως.

Θεοτοκίον.

Ἄσαρκον ἐχθρὸν καὶ δυνάστην κοσμοκράτορα, κατετρόπωσας τῷ τόκῳ σου δεινῶς, ὡς δανείσασα Αὐτῷ σάρκα Πανάμωμε.

Ἰδὴ στ´. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ῥυπώδεσι, λογισμοῖς καὶ ἔργοις τε, ἀμαρτάνω καθ' ἐκάστην πλουτοφόρε, καὶ τὸν Χριστὸν ἐξεδύθην ὁ τάλας, κατασπιλώσας ψυχῆς τὸ ἱμάτιον, διὸ λιταῖς σου ἀγαθή, ἐκ φθορᾶς ἀναχθῆναί με δέομαι.

Χαρίτωσον, ὑμνητάς σου ἅπαντας, καταστέλουσα σαρκὸς ἐπαναστάσεις, καὶ χαμαιζήλων καθαίρουσα πᾶσαν, ψυχοβλαβῆ φαντασίαν πανεύφημε, καὶ τὰ σκιρτήματα νοός, ταῖς λιταῖς σου Χρυσῆ παμμακάριστε.

Ἰάτειρα, τῶν διψύχων γέγονας, ἀποκρούσασα ἀγάπην τῶν τοῦ κόσμου, καὶ παριδοῦσα οἰκίαν καὶ πάντα, περιχαρῆς πρὸς τὸ σκάμμα ἐχώρησας, ἔνθα ἐφάνης ὦ Χρυσῆ, τοῦ Χριστοῦ τὸ χρυσοῦν ἐγκαλλώπισμα.

Θεοτοκίον.

Θυμοῦ τε, καὶ τῆς ὀργῆς Βασίλισσα, Οὐρανῶν με ἐλευθέρωσον εὐχαῖς σου, καὶ ἀτυφίαν μοι δώρησαι Μῆτερ, κενοδοξίας δὲ σβέσον τὴν κάμινον, καὶ πρὸς μετάνοιαν στερῶς, χειραγωγήσον Κόρη τὸν δοῦλόν σου.

Ἐνίσχυσον, τῶν Ὁρθοδόξων συστήματα πλουτοφόρε, ὅτι Νύμφη μαρτυρικῶς, καθεῖλες τὸν δράκοντα, ὡς ἔχουσα τὸν Χριστὸν ἐν τοῖς στέρνοις.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρῶρησίαν.

Αἵτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β´. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Παθῶν ποταμὸν καὶ δάκρυον ὑπόσπονδον, ἀπόσμηξον νῦν, τῶν θλίψεων πανεύφημε, καὶ παθῶν τὴν φλόγωσιν καὶ τὸν φόβον σβέσον κολάσεως, ταῖς σαῖς πρεσβεῖαις μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, Χρυσῆ ἀθληφόρε καλλιπάρθενε.

Προκείμενον.

Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.
Στίχος. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Εὐαγγέλιον,

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον

(Κεφ. ε' 24-34).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν. Καὶ γυνὴ τις οὔσα ἐν ῥύσει αἵματος ἔτη δώδεκα, καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν, καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' ἑαυτῆς πάντα, καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον ἐλθοῦσα· ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὀπισθεν, ἤψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· ἔλεγε γὰρ· Ὅτι κὰν τῶν ἱματίων αὐτοῦ ἄψωμαι, σωθήσομαι. Καὶ εὐθέως ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς· καὶ ἔγνω τῷ σώματι, ὅτι ἴαται ἀπὸ τῆς μαστιγῆς. Καὶ εὐθέως ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξελθοῦσαν, ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ, ἔλεγε· Τίς μου ἤψατο τῶν ἱματίων; Καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ· Βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε, καὶ λέγεις· Τίς μου ἤψατο; Καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσασαν. Ἡ δὲ γυνὴ, φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα ὃ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ, ἦλθε καὶ προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· ὕπαγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι ὑγιῆς ἀπὸ τῆς μαστιγῆς σου.

Δόξα.

Ταῖς τῆς Ἀθληφόρου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχος. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Τεῖχος ἀδιάσειστον καὶ ἀρράγιστατον πύργον, τῶν παθῶν κατάλυσιν, ἱερὸν μνημόσυνον τῆς ἀγνότητος, ῥόδον τὸ εὖσομον, ὀρθρόν τῆς πίστεως, τῶν ἀπίστων τὴν καθαίρεσιν, πάντες σε ἔγνωμεν, καὶ παρακαλοῦμεν πανεύφημε, τοῦ βίου νῦν τὴν στένωσιν καὶ τὰ κατηφῆ ἐξαφάνισον, λῦσον σαῖς πρεσβείαις, αἰρέσεων πλοκάς τὰς δυσμενεῖς καὶ Ὀρθοδόξους προστάτευσον, ὦ Χρυσῇ πανένδοξη.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου....

Ῥδὴ ζ´. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἵψηλόφρονα γνώμην, τῶν ἀπίστων παρθένε, Χρυσῆ συνέτριψας, Χριστοῦ τὴν παντευχίαν, ζωσθεῖσα ἀθληφόρε, ὃν ζητοῦσα ἐκραύγαζες· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τηλαυγέστατος φάρος, παμφαέστατος λύχνος, Χρυσῆ πανένδοξε, καὶ ὁ λαμπτήρ ὁ θεῖος καὶ ἄστρον ἐγκρατείας, τοῖς κραυγάζουσι πέφηνας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ βαφαῖς σῶν αἱμάτων, τῆς ψυχῆς τὸν χιτῶνα, Χρυσῆ λαμπρύνασα, ἡμᾶς τοὺς ῥυπωθέντας, τῇ ἀμαρτία κόρη, ταῖς πρεσβεῖαις σου λεύκανον· ἵνα ὑμνῶμεν πιστῶς, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Κυλισθεὶς ἐν βορβόρῳ, ἡδονῶν τῶν ἀτόπων, Μαρία πάναγνε, ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, τῆς ἀμαρτίας Μητέρα, περιπέπτωκα Ἄχραντε· καὶ ἀνεχθῆναι με νῦν, κραυγάζω ταῖς λιταῖς σου.

Ῥδὴ η´. Τὸν Βασιλέα.

Ἄγωνισμάτων, ἀνδροπρεπῶν ἀνεδείχθης, ἰσοστάσιος Χριστοῦ ἢ στεφανῖτις, καὶ τῶν θεομάχων, κατήσχυνας τὸ θράσος.

Λουτρῷ παρθένε, τῶν σῶν τιμίων αἱμάτων, ἡγιάσθης ὧ Χρυσῆ μεγαλομάρτυς, μεληδὸν τμηθεῖσα, ἐν τοῖς ἐσχάτοις χρόνοις.

Λοιμῷ παρθένε, ἀμπλακημάτων παμπόλλων, κατατρέχομαι ὁ τάλας ἐπ' ἐσχάτων, ὅθεν σαῖς πρεσβεῖαις, παράσχου μοι τὴν λύσιν.

Θεοτοκίον.

Ἴνα πρὸς τρίβους, εὐθυπορεῖν Οὐρανίους, τοὺς ἰκέτας σου εὐόδωσον Μητέρα, ταῖς πρὸς τὸν Υἱόν σου εὐχαῖς Παρθενομήτορ.

Ῥδὴ θ´. Κυρίως Θεοτόκον.

Νευραῖς τῶν σῶν αἱμάτων, καὶ συντριβῇ τοῦ νώτου, τὸ τοῦ βελίαρ καθεῖλες γαυρίαμα, ὃν κατατρόπῳσον Νύμφη, παρενοχλοῦντά με.

Ἰλέωσαι τὸν Κτίστην, Χρυσῆ παρθενομάρτυς, ἀξιωθῆναι ζωῆς ἡμᾶς ἅπαντας, καὶ λυτρωθῆναι πυρὸς αἰωνίζοντος.

Καλλίνικε παρθένε, ὄρμας τὰς ὄξυρρόπους, τῶν ἡδονῶν τῆς σαρκός μου κατάπαυσον, τῇ ὄξυτάτῃ πρεσβείᾳ σου ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Ἐράϊσον τὸν νοῦ μου, ἀπείρανδρε Μαρία, φυσιωθέντα ἐννοίαις Πανάχραντε, κενοδοξίας Παρθένε μου Παντευλόγητε.

Ἄξιόν ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

Καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια,

Χαίροις Ἄλμωπίας φωτειδῆς, μάρτυς καὶ παρθένος ἡ ἀθλήσασα ἀνδρικῶς, καὶ τὰς τῶν ἀπίστων καθαίρουσα ὑψώσεις, Χρυσῆ ἡ ἀθληφόρος ἡμῶν τὸ καύχημα.

Χαίροις τῶν παρθένων παρεμβολή, χαίροις τῶν μαρτύρων ἡ ὁμήγουρις ἡ σεπτῆ, ὅτι ἐν τοῖς κόλποις τοῖς σοῖς κεχρυσωμένη, Χρυσῆ ἡ στεφηφόρος, εἰσῆλθε χαίρουσα.

Μεληδὸν τμηθεῖσα διὰ Χριστόν, καὶ πλευρὰν ξεσθεῖσα, ὑποστᾶσα δὲ αἰκισμούς, νῦν μετὰ Μαρτύρων, συνομιλεῖς καὶ χαίρεις, καὶ πρεσβεύεις Κόρη ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Μελουργὸς κιθάρα τῶν ἀρετῶν, τέττιγξ τῆς ἀγνείας, σωφροσύνης ἡ ἀηδῶν, γλυκυφθόγγως Κόρη, φωνοῦσα τοῖς ἀνθρώποις, τὴν παρθενίαν πάντες καλῶς τηρήσατε.

Αἶνος χαριστήριος ἀληθῶς, ἐν τῇ σῆ πατρίδι ἀναπέμπεται θαυμαστῶς, καὶ δοξολογεῖται Χριστὸς ὁ ἐν παλαίστρᾳ, πλουσίως ἐνισχύσας, σὲ τὴν ἰσάγγελον.

Θεομάχον θράσος ἀγαρηνῶν, παντευχία νύμφη, τῆς ἀγνείας τῆς ἐν Χριστῷ, ἐν τῷ μαρτυρίῳ συνέκοψας γενναίως, καὶ γέγονας Ἑλλήνων, Χρυσῆ τὸ καύχημα.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (Τρίς).

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι,

καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν· Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρί...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β΄.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοὶ γὰρ πεποίθαμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καὶ τὸ ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σὲ μὴ ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων, Σὺ γὰρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ΄. Θείας Πίστεως.

Σκεῦος χρύσειον, τῆς παρθενίας, καὶ ἀκήρατος, νύμφη Κυρίου, ἐχρημάτισας Χρυσῇ καλλιπάρθενε· τὴν γὰρ ἀγνείαν ἀμέμπτως φυλάττουσα, ὑπὲρ Χριστοῦ θεοφρόνως ἐνήθλησας· Μάρτυς ἔνδοξε, ἰκέτευε τὸν Νυμφίον σου, δωρήσασθε ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐκτενῆς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τὸ ἐξῆς·

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ἄνθος Ἄλμωπίας ἠρινόν, τὸ τῆς εὐσεβείας ἐκπνέον, μύρον ἢ νύμφη Χριστοῦ,
σπεῦσον νῦν καὶ μύρισον, βορβορωθείσας ψυχάς, ἡδοναῖς τε καὶ πράξεις ἀτόποις
καὶ πάντας, κόρη σὺ προστάτευσον πρεσβευτικῶς ἐκ δεινῶν, στόνων καὶ δακρύων
καὶ νόσων καὶ τῶν ψυχικῶν ἀλγηδόνων, ὦ Χρυσῆ μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης
ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μητέρα τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν
σκέπη σου.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἄμήν.

Ἡμερομηνία Εορτής: 13 Οκτωβρίου

Ἄπολυτίκιον

Ἦχος γ'. Θείας Πίστεως.

Σκεῦος χρύσειον, τῆς παρθενίας, καὶ ἀκήρατος, νύμφη Κυρίου, ἐχρημάτισας Χρυσῆ καλλιπάρθενε· τὴν γὰρ ἀγνεῖαν ἀμέμπτως φυλάττουσα, ὑπὲρ Χριστοῦ θεοφρόνως ἐνήθλησας· Μάρτυς ἔνδοξε, ἰκέτευε τὸν Νυμφίον σου, δωρήσασθε ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ βίος τῆς Ἀγίας σὲ ταινία